

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Quòd imposibile sit, Christum ac uerbum eius ucre suscipi, absq[ue]
maris, id est, mundi commotione. Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC LAMB. IN IONAM

Deniq; Iona proiecto in mare, cessauit mare à naui, Christi autem mors perditionis & reprobationis, Iudeorum causa fuit. Verum ipsa Christi mors, fuit causa salutis electorum etiam Israëlis.

Quod impossibile sit, Christum ac uerbum eius uere suscipi, absq; maris, id est, mundi commotione.

C A P V T . IX.

Vce capite secundo. Simeon uenerabilis senex, dixit Christum positum esse in ruinam ac resurrectionem multorum, et in signum cui contra dicetur. Nimirū icredis est in ruinā, fidelibus uero ī resurrectionē, quod scilicet Christi spiritu uiuificantur, qui ante peccatis ac mortis ero carnis sensu, mortui erant. In signum autem contradictionis ponitur, coram his quibus est in ruinam. Idecirco enim illis in ruinā est, quod Christo, et his quae ad eum spectant, contradicunt.

Et uere huius rei figura præcessit in Iona, ad cuius aduentum in nauim, facta fuit intranquillitas. Veritas autē, in Christo ipso uero Iona, & Apostolis impleta est. Mox enim ad eorum aduentum mundi spacio sum mare turbatum fuit. Et nos id ipsum nostro sèculo, apertissime cōspicimus. Ecce nimirum confessim, ut ueritas coepit palam fieri

lam fieri, gauisi fuere qui ex Deo sunt, quasi in conuiuio opulentissimo. Contra, hi quibus sola que carnis sunt placent, turbati sunt corde, & uere uersi fuere in insaniam, ueritatem Dei heresim atq; mendacia, ipsa autem menda cia & haereses, DEI ueritatem esse putantes, imo & adserentes.

Tres autem sunt, extam multis & uarijs hominum conditionibus, qui maxime in orbe Christiano, ob ueritatem denuo reuelatam tumultuantur, & tempestatem quam in mari cōcitant. Primet summi, Antichristi sunt, hoc est, uniuersi qui Pape execrabil factione se adixerūt, ut sunt Episcopii s. sacrificuli, monachi, sophistae, canonicæ, & id genus monstra. Qui ubi uident, nos illis prorsus diuersa sentire, & mirabili uerbi Dei potentia, reuelari & simul obprimi ac calcari, uniuersa figura eorum, insaniunt, clamant, ululant & contra ueritatis adsertores, nihil omnino non tentant, eo quod timeant suis ærijs, culinis, uentribus, ac pompis, & quod non possint si cut hactenus, lasciuire, prædari, mactare, perdere.

Alij sunt, qui hos souent, aut ab eis seducti, unde cum fideles persequuntur, arbitrantur se obsequium prestare Deo, & quidem adceptissimum, aut quorum familie & amici, thesauris, quos Antichristi diffēsent, nempe bene ficijs, usurarijs redditibus, et priuilegijs ditantur, aut qui usuris, pompis, fornicationibus, iniustis exactionibus, ac ceteris, que Dei uerbo interdicuntur, sunt addicti. Eiusmodi

FRANC. LAMB. IN IONAM

modi inquam homines, eternæ ueritatis odio, sic tenentur, ut in omnibus anguis, quantum eis licet, tumultum suscitent, pacem dirimant, concordiam pellant, si quo modo tandem fiat, ut uel fastidio malorum, fiant que cogitant, et deficiant populi à ueritate Dei altissimi, ad Antichristi uero mendacia conuertantur.

Postremi sunt, qui se quidem pro ueritatis amatoribus ubique uenditant, cui tamen neque uel in minimo fāuent, nisi in hypocrisi et mendacio: bi radices habere uidetur, sed quam nihil habeant, quod ad pietatem speat, probat crux, quemadmodum beatæ uirgini Simeon dixit, loco predicho. Ut retegantur ex multis cordibus cogitationes. Qui locus iungitur his que mox ante posta sunt: Et hic ē s̄esus. Ad id quam maxime Christus uenit in carnem, ut qui in eum minime crediderint, ruant, illi contradicentes, et in suum interitum lētantes, cum sibi ab impijs reliquis contradicitur, atque ut qui in eum crediderint, resurgentilli, toto corde h̄erentes, et pro eo quod si bi ab incredulis contradicitur, tu ipsa beata uirgo, doloris acutissimi terribili gladio penetraberis, quo et omnium fidelium corda tecum transfigentur. Porro id quoque per h̄ec fiet, ut multorum cogitationes palam fiant, utrum ex Dōcō sint. Nimirum hi qui pr̄esente Christo ac uerbo eius ruunt, et illi contradicunt, aut ob ipsum contradictionem, à pietate deficiunt, in ea ueletantur, ostendunt ipso facto, quod corum cogitationes, impie et reprobæ sint:

sint: qui uero oppositum faciunt, ex eo notum fit, quod sanctae & fideles sint cogitationes eorum. **C**ontradictio ergo, siue crux, probat, utrum quis ex Deo sit, & an quis ex animo adhaereat ueritati. **A**t plenius de his suo loco, a= pud ipsum **L**ucam tractauimus.

Igitur multi mendaces & fidi, ad tempus credunt, sed in tempore temptationis, contradictionis & crucis, retro a= bcunt, & apostatant. **S**ed proinde à nobis abeunt, quod ex nobis nūquam uere fuerint. **N**am si essent ex nobis, perma= nerent utique nobiscum. **1. Ioan. 2.**

De his, qui ex Christo ac sermonibus eius,
non querunt, nisi libertatem in car=
nis occasionem, maxime de
uerbi ministris, prom
ptissimis ad apo
statandum.

C A P V T X.

Ex ultimis, hi sunt pestes omnium nocentissimæ, qui omnem Christi doctrinam, ad carnis transferunt li= bertatem, neq; ob aliud singunt se uelle fieri Euange= licos, quam q; liberte esse uolunt, ut magis lasciviant, rapiat quod alienum est, ac sine freno, in proprijs desiderijs ui= uant. **H**il locos adfectibus carnis prorsus oppositos, quasi

S ad